

CÓMME A 'NNA CIAMMARÙCA

«Mari, c'ó fà?
Qua ci' addenèma sbregà!
Glie tiémpe cùrrene, ce uléme fà fregà?
Ògge alla scòla nòstra
àue arreuàte glie dòcènte specialìste,
fànnne francése, 'nglése i spagnòle,
fànnne mùseca, dàンza i ttéàtre.
Ùne s'è già feccàte
dénte all'àula multemédiale,
è dìtte ca sà addeprà bbuóne glie cómpiùtere,
i ce sa fà pùre glie còdìnghe:
sta cósa qua , da chéllle che se dìcia,
fa bbène alle cereuèlla deglie uagliùne
ca ce fa crésce la 'nteleggènza cómputaziónale.
'N te mètte paùra de 'ste parole nòue,
le nuutà só sùle le parole,
ca a strégne a strégne
só cóse che séme sèmpre fàtta.
Che dìce, sarrià bbuóne a fà ca pròggètte
pe' ffà capì c'alla scòla nòstra
se fatià cómme se déua?
Petéme fà c'aggiórnamènte de cchiù...
'Nsómma, ci' addenéma dà dafà
se glie bbònus dòcènte ce uléme acchiappà!
Allóra, Mari, me dìce c'ó fà?»

«Cuncettì, pe' lla scòla mìa
tiénghe 'na bbèlla passióne.
Só sèmpre pensàte ca pe' ffà la scòla
addenéua appeccià glie fuôche
dénte aglie còre delle criàtùre.
I chéllle só ffàtta, ògne uòta!

Puó, só ìta annànte chiàne chiàne
c' glie tiémpe che ce uléua.
Mó la scòla me dìcia de córre,
ma pe'ì andó?
‘Ste criatùre stàue stranità!
Già córrene quànne stàue alla càsa:
glie calcétte, glie caratè ...
Tiénne mìlle cóse da fà!
I a studià?
Glie tiémpe nen ce stà!»

«Marì, mó le cóse àue cagnàte,

è inùtele a ddì!

Perciò uìde c'ó fà.»

«Cuncettì, je le sàcce che uôglie fà!

Me uôglie móue cómm'a ‘nna ciammarùca.

Uôglie cammenà chiàne chiàne,

uôglie uardà ‘n fàccia tutte chiglie che ‘ncóntra,

uôglie parlà puôche

i uôglie sentì assàje.

Me piacésse de fà deuntà ciammarechélle

pùre le criatùre della scòla mìa.

È chìste glie pròggètte che tiénghe ‘n mmènte.

Chiàne chiàne ... i uà a ffenì ca ce rrèsce!»